

Xadrique kämpar för flickor

Xadrique, 17, och hans nio kompisar som också är WCP-barnrättsambassadörer på Malangatana Valente Ngwenya-skolan i Boane i Moçambique, har ett World's Children's Prize-rum på skolan. De utbildar sina skolkompisar om flickors lika rättigheter, men två gånger om året besöker de också alla Boanes åtta skolor och utbildar mer än 5 000 elever.

Jag blev WCP-barnrättsambassadör när jag var tretton år. Efter utbildningen började jag kämpa för flickors och pojkars lika rättigheter. Jag fick börja med att förändra mig själv gentemot mina systrar. Mina föräldrar hade lärt mig att det finns sånt som flickor gör och sånt som pojkar gör. Jag kränkte mina systrars rättigheter.

Jag känner att jag har blivit förändrad för nu hjälper jag till med alla sysslor i hemmet och respekterar mina systrar. Till exempel så arbetade jag idag först i fältet hela morgonen tillsammans med min mamma, och när jag kom tillbaka hem hämtade jag vatten. Jag vill visa alla pojkar och

män att det är möjligt och att det är så det ska vara.

Talar med föräldrarna

Nu besöker jag skolor och samhällen för att dela med mig av mina kunskaper och erfarenheter till alla pojkar och flickor och kämpa för lika rättigheter.

När en del föräldrar i byar och samhällen inte respekterar flickors rättigheter brukar vi barnrättsambassadörer, två eller tre tillsammans, besöka dom. Vi talar med dom om flickors rättigheter och hur viktigt det är att dom genomförs i deras döttrars liv.

Vi brukar också hålla möten i skolor och samhällen för att förklara hur flickors rättigheter ska respekteras. Vi delar med oss av vår kunskap om barns rättigheter och skyldigheter till pojkar och flickor. Vi tar bland annat upp våld

– Jag fick först förändra mig själv och börja hjälpa mina systrar och respektera deras rättigheter. Nu vill jag att alla pojkar följer efter och gör som jag, säger Xadrique.

mot barn, sexuella övergrepp, barnäktenskap och människohandel med barn.

Måste förändra sig

Vi försöker också få pojkar att hjälpa sina systrar och mammor i hemmet. Enligt moçambikansk tradition har pojkar och män särskilda uppgifter som att arbeta i fältet, bygga hus och valla boskap. Resten av uppgifterna i hushållet och att ta hand om barn är för flickor och kvinnor. Jag går till machamba, fältet, men jag lagar också mat till min familj. Jag hämtar vatten, diskar och sopar gården. Jag hoppas att alla pojkar omkring mig följer efter.

Vi måste få pojkar och män att förstå att dom måste förändra sitt beteende mot flickor. Det kommer att bli förändring, och vi får aldrig tröttna på att visa på fördelarna med förändring. Idag är vi fem killar som är barnrättsambassadörer. Vi arbetar tillsammans med lokala beslutsfattare som distriktets utbildningsdirektör och polisen.

Vi kommer aldrig att sluta kämpa för flickors rättigheter för fortfarande kränks många av tjejernas rättigheter. Vi ser hur många flickor slutar att komma till skolan för att dom blivit gravida eller för att dom inte får tid att göra läxorna hemma.”

Sju av WCP-gruppens 10 barnrättsambassadörer. William, Welissa, Ausenda, Igor, Yúsina, Xadrique, Dinorcia, France, Maida och Denise ingår i gruppen och gör tillsammans en plan för att kunna besöka distriktets alla åtta skolor två gånger om året, och utbilda om flickors rättigheter. De sprider förändring i sin och de andra skolorna, men också i sina hem och till alla de träffar i samhället.

